

REFORMÁTUS KÁNTOR

— Szerkeszti: Bódiss Tamás és Dávid István —

Gyülekezeteink életében nem ismeretlen dolog az ún. „évi jelentés”. Lelkészeink tematikusan és/vagy időrendi sorrendben szedik ujjhegyre egy-egy esztendő fontos állomásait, eseményeit, eredményeit, s fogalmazznak meg ajánlásokat, terveket a következő évre. Erre a gyakorlatra hívjuk fel egyházzenesz- és kántor-, valamint lelkészkollegáink figyelmét egy kiemelt (egyházi és egyházzenei) helyzetben lévő gyülekezet éves jelentésének közreadásával, mert véleményünk szerint az ilyen és ehhez hasonló beszámoló több, mint irattári egység: dokumentálja az eseményeket az utókor számára, rögzíti az örömeket, eredményeket, problémákat, s „kitörölhetetlenül” figyelmeztet arra, hogy az egyházzene és az egyházzenesz is része a gyülekezet ünnep- és hétköznapjainak. Különösen fontos ez akkor, amikor még mindig a „kántortörvény” megalakítását sürgetjük! (A szerkesztők)

Egyházzenei jelentés a 2002. esztendőről (Nagykőrös)

A 2002. esztendőt egyházzenei tevékenységeink, működésünk szempontjából az alábbi szavakkal jellemezhetjük: sokrétűség, sokszínűség, változatosság, sok szép, igényes élmény és apró, biztató kezdetek; kemény (szakmai) viták.

Üdvözöljük és támogatjuk az egyre erősebben jelentkező felvetést és igényt, hogy egyházunk, közösségeink és saját magunk megújulásának egyik elengedhetetlen eszköze és feltétele a liturgia (istentisztelet) és az egyházzene együttes megújulása.

Magunkra és további működésünkre nézve egyöntetűen kötelezőnek ismerjük el a *Magyar Egyházzene* című folyóirat lapjain megjelent „Tézisek a magyar református egyházzenéről” iránymutatásait, kijelentéseit.

Templomi istentiszteleteink szerteágazó zenei szolgálata ebben az évben is Dávid István szakmai felügyelete és útmutatása alapján történt. Így szólalt meg az orgona kb. 300 templomi istentiszteleten, valamint esküvők, ünnepségek és egyéb gyülekezeti események alkalmával Dávid István orgonaművész-kántor és Pap Ferenc lelkész szolgálataként. Köszönet illeti ezen túl még Sasi Ildikó főiskolai tanársegédet a kórusmunkában nyújtott szép teljesítményéért, valamint alkalmankénti templomi orgonás szolgálatait is.

A KRE TFK kántor szakos hallgatóinak „blokkformában” tudtunk gyakorlási lehetőséget biztosítani; közülük az év első felében öten tettek kántorvizsgát (Banga Ildikó, Demján Anita, Gyurkó Éva, Kontra Imre, Temesvári Mónika).

A szerteágazó és összetett templomi szolgálatok igen összehangolt és átgondolt szervezést feltételeznek és követelnek meg. A háttérmunka egyik legfontosabb része az egyéni templomi gyakorlás, amely nélkül elképzelhetetlen szolgálataink, koncertjeink igényes ellátása. Iskoláink és gyülekezetünk rendszeres párbeszédére, a programok, próbák, istentiszteleti alkalmak összehangolására és időbeni megbeszélésére, előkészítésére 2003-ban még jobban kell ügyelnünk! E kérdésben a Lelkészi Hivatal „Kanonikus Naptár”-a legyen továbbra is egyedüli zsinórmértékünk! Az e naptárban található előjegyzések legteljesebb figyelembevételével kívánjuk a magunk hatáskörében továbbra is kialakítani, megszabni és felügyelni a „karzat rendjét”.

A gyülekezeti kórus a megszokott módon csütörtök esténként próbált. Sátoros ünnepeink, zenés istentiszteleteink, minősített gyülekezeti alkalmaink elengedhetetlen szolgálattevője a kórus. A közös éneklés előmozdítását, a zenei igényesség képviselését, egyetemes keresztyén és magyar református/protestáns (zenei és liturgikus) örökségünk ápolását Nagykőrösön, valamint szűkebb és tágabb környezetünkben misszióként fogjuk fel.

Az orgonarestaurálásra tekintettel idén Ócsára összehívott egyházmegyei kórustalálkozón gyülekezetünk kórusa is részt vett. December 1-jén, ádvent I. vasárnapján a kecskeméti „regionális” kórustalálkozóra is meghívást kaptunk, ahol több graduál-szólót énekeltünk. Ezen a szép és felemelő alkalmon Berkesi Sándor Liszt-díjas karnagy dirigálta a közös kóruséneket, Pálúr János orgonaművész pedig igényes improvizációival emelte az ünnep fényét és színvonalát. Váchartyánban december 22-én, a legrégebbi magyar református orgona restaurálás utáni átadási ünnepségén énekelt a kórus tagjaiból alakult kamaragyüttes.

Április 15–17. között David Titterington 4. alkalommal tartott mesterkurzust templomunk orgonáján. A legnagyobb szakmai igényességgel és jó hangulatban megtartott tanfolyam végén a londoni professzor posztgraduális képzésben részt vevő angol, görög és lengyel tanítványai adtak hangversenyt.

Június 6-án került sor Dávid István mesterjelölt (DLA) vizsgahangversenyére, majd másnap Budapesten disszertációja védésére, melyek eredményeképpen „summa cum laude” szerzett mesterfokozatot; október 27-én Liszt Ferenc egykori lakásában fogadták doktornak.

Június közepén Mikesi Tünde adott orgonánkon immár másodszer hangversenyt, majd december 9-én a Tanítóképző Főiskola, a Református Egyházközségek és Nagykőrös Város Önkormányzata közös szervezésében megrendezett „Kodály-est” (kórus- és orgona emlékhangverseny) következett.

Nagypénteken és húsvét szombatján, valamint ádvent I. vasárnapja előtt zenés istentiszteleteket „ünnepváró vigíliákat” tartottunk orgonazenével, kórusénekekkel, alternatim énekléssel — lelkesen, de (szokásosan) kis gyülekezeti közösségben.

Dávid István 2002. szeptember 28-án Szilágysomlyón adott hangversenyt, Pap Ferenc pedig december 15-én adventi zenés istentiszteleten orgonált Tiszakécskén.

Egyházkerületi orgona-felügyelőként és/vagy orgonaszakértőként Dávid István az alábbi településeken tartott orgonaszemlét: Vác, Váchartyán, Mezőtúr, Taktabáj, Fülöpszállás, Nagydorog, Diósjenő, Ócsa, Gödöllő, Szmrecsán/Smrecany, Hajdúböszörmény, Bielefeld-Nagykőrös, Kassa.

Dávid István zsinati megbízással a miskolci kántorvizsga elnöki tisztét látta el a nyár folyamán.

Pap Ferencet a Délpesti Egyházmegye Közgyűlése 2002. december 30-án a következő 6 éves ciklusra egyházmegyei ének-zeneügyi előadónak választotta.

Tudományos tevékenység

Dávid István David Titterington kurzusa alkalmából Kecskeméten angolul tartott előadást az erdélyi orgonaépítészetéről, míg július 15–16-án Kolozsvárt és Szilágysomlyón, november elején Pápán a Csomasz Tóth Kálmán emlékére rendezett konferencián beszélt. A pápai konferencián és annak előkészítésében Pap Ferenc szaktolmácsként vett részt; ugyanő a pápai konferencia előtt nagy szakmai visszhangot és általános elismerést kiváltó vitát folytatott az egyházzene- és a liturgika aktuális kérdéseiről.

A Magyar Egyházzene folyóiratban Dávid István és Pap Ferenc publikált.

Külföldi utak

Április 29. és május 4. között a főiskola végzős kántorhallgatóival együtt szakmai utat tettünk Németországba, a Herfordi Egyházzenei Főiskolára. Az úthoz kapcsolódva orgonákat kerestünk fel többek között Bielefeldben, Langenholzhäusenben, Hamburgban, Brakwedében, Passauban. Június végén hoztuk haza Bielefeldből a KRE TFK-nak ajándékozott orgonát. A hangszert decemberben állította fel új helyén Varga László orgonaépítő mester.

Dávid István szept. 5–10. között a MRE küldöttként nemzetközi konferencián (EKEK) vett részt Észtországban, Tallinban. Pap Ferenc augusztus végén Hollandiában járt, ahol a németalföldi orgonaépítészet remekeivel (Amszterdam, Utrecht, Haarlem), míg október közepén a berlini dóm orgonájával ismerkedett.

A fent vázolt hazai és nemzetközi, egyetemes és magyar, ökumenikus és református/protestáns háttérrel, beágyazottsággal és „szellemi tőkével” indulunk a 2003. esztendőnek — erre az útra hívjuk a gyülekezet egész közösségét és előjáróit abban a reményben, hogy Isten mindig nagyobb dicsőségét valamint közösségünk megújulását és fejlődését szolgálhatjuk, mozdíthatjuk elő a magunk helyén és lehetőségeivel.

Összeállította: Dávid István és Pap Ferenc